

ДІТЯМ

Як мати ніжно обіймає сина,
А тато – цілує у щічку дочку,
Яка щаслива й радісна хвилинка,
Бувало б так частіше на віку.

Адже буває й так, що діточки не цінять
Батьківський труд і мамину любов.
Є такі діти, що не розуміють,
Як тяжко їм буває знову й знов.

Заробиш ту копійку; «На, дитино»,
Окрасць хліба теж даєш лиш їй.
І як же хочеться в скрутну хвилину
Подарувати дітям кошик мрій.

Звертаюсь до дітей усього світу:
Любіть, будь ласка, ви батьків своїх,
Допомагайте, бережіть, храніте,
З повагою звертайтеся до них.

Адже це люди, що тебе ростили,
Дали тобі життя, як Божий дар.
На тебе віддавали усі сили.
Тож будьте вдячні за батьківський дар.

МИ ЖИВЕМО ВСІ НА УКРАЇНІ

Ми живемо всі на Україні,
На чудовій, на своїй землі.
І багато літ тому й донині
Ми відстоювали й берегли її.

Призабуті вже воєнні роки,
Не забудь лиш біль воєнних втрат:
До матері, до дівчини, дружини
Не повернувся син, коханий, брат.

Ми віримо – війни більше не буде.
Ми хочемо, щоб не було її.
І біди, і розлуки, й гіркі сльози
Від нас, о, Боже, просим відведи.

Ти бережи, наш Боже, Україну,
Храни її від бід і від страждань,
Адже тут дім наш і наша родина,
І наш земний, Тобою даний, рай.